

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 13977

гр. София, 30.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 123 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: И.Г.М.

като разгледа докладваното от И.Г.М. Частно гражданско дело № 20241110106762 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Със Заявление за издаване на Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 02.02.2024 г. /ФИРМА/, гр. София чрез процесуалния пълномощник юрисконсулт Л. В. е поискало издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу С. Д. Б. – Р. с ЕГН *****. При служебно извършената от съда справка за постоянен и настоящ адрес на заявения от кредитора длъжник, се установи, че лицето С. Д. Б. – Р. с ЕГН ***** **е починала на 21.10.2019 г.**

При така установените обстоятелства досежно гражданското състояние на заявения от кредитора длъжник С. Д. Б. – Р. с ЕГН *****, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от ГПК, в която е дадено легално определение на понятието „страна” в гражданския процес, „длъжник” по смисъла на заповедното производство – глава 37 ГПК е лицето срещу което се иска издаване на заповед за изпълнение. Това лице следва да е **правосубектно**, т. е. да е физическо лице или юридическо лице, което да съществува в правния мир, както към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, така и през време на производството. Разпоредбата на чл. 227 от ГПК е приложима само в случай, че страната е съществувала в правния мир към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение и след тази дата е починала /престанала да съществува/. При такава хипотеза (каквато не е налице в конкретния казус) намира приложение и чл. 229, ал. 1, т. 2 от ГПК. В конкретния казус заявлението за издаване на Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК е подадено чрез Системата за сигурно електронно връчване на **02.02.2024 г.** срещу лицето С. Д. Б. – Р. с ЕГН ***** , която е починала на **21.10.2019 г.**, видно от служебно извършената от съда справка от 14.02.2024 г. Т. е. заявения със Заявлението за издаване на Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 02.02.2024 г., длъжник С. Д. Б. – Р. с ЕГН ***** не е съществувал в правния мир към 02.02.2024 г. – датата на подаване на

заявлението. Последното обстоятелство прави недопустимо производството по частно гр. дело № 6762/2024 г. по описа на Софийския районен съд, 123 състав.

При тези фактически данни и при така направените правни изводи, настоящият съдебен състав намира, че тъй като е налице първоначална липса на правосубектен длъжник, производството по делото се явява недопустимо, и като такова следва да бъде прекратено.

Воден от горните мотиви, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по частно гр. дело № 6762/2024 г. по описа на Софийския районен съд, II ГО, 123 състав, като недопустимо, на основание чл. 26, ал. 1 ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба пред СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД в едноседмичен срок от датата на получаване на съобщението до заявителя – кредитор.

ПРЕПИС от горното определение да се изпрати на заявителя – кредитор /ФИРМА/, гр. София.

Съдия при Софийски районен съд: _____